

Publicerad 2024-04-19 14:49 av Ingvar Loco Nordin

Luftrummet

Luftrummet

är stort därute;
kulisserna skapar jag själv
efter obehag

Självsäkra tider

skjuter jag dem ifrån mig,
tills de sjunker under horisonterna
som segelfartyg på trader,
eller in i mörkret
som trängs i drömda katedraler
eller öppnas
i väldiga valsverks leninistiska maskinsånger,
eller i barndomens unkna potatiskällare,
i vars självvaldheter fantasin vidgar världens andetag

Andra tider

kryper jag in i små utrymmen,
i hörn eller fåtöljer,
i bortre ändar,
eller ner i en ring av klippblock,
under täta ormbunkars vida vingar

Ofred bär jag

som veklighetens värjo;
låter autoimmuna tankar jiu-jitsiskt falla
mig förbi,
i sig själva tomt tillspillogivna,
alla lättnader tunga markörer
i sannolikhetens liderliga litteratur,
full av lindor att kvävas i:

Världsläget talar sitt otydliga språk

I överksamheten stiger saven

Från Silvermånens vilda träd
hänger laven

Till alla instängda
kommer det en dörrkapten
ur de sju haven

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten